

τετάρτη

τετάρτη, η, ουσ. [θηλ. του αρχ. επιθ. τέταρτος]. **1.** μια από τις ταχύτητες του αυτοκινήτου. (Λαϊκό τραγούδι: αν μαρσάρω την **τετάρτη**, μην τρομάξεις στις στροφές, είμαι χρόνια σοφεράκι, μη φοβάσαι τις ζημιές). **2.** η τέταρτη τάξη του δημοτικού σχολείου: «ο μικρός του ο γιος πηγαίνει στην τετάρτη, ενώ ο μεγάλος βγάζει το γυμνάσιο».

- **βάζω τετάρτη** ή **βάζω την τετάρτη**, κινούμαι με μεγάλη ταχύτητα, ενεργώ με μεγάλη σπουδή: «μόλις έμαθε πως έδεχναν το φίλο του στο παρακάτω στενό, έβαλε τετάρτη να πάει να τον βοηθήσει || πρέπει να βάλω την Τετάρτη, για να προλάβω να τελειώσω όλες μου τις δουλειές». Από το ότι με την τετάρτη ταχύτητα το αυτοκίνητο αναπτύσσει τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα.

- **πατώ τετάρτη** ή **πατώ την τετάρτη**, βλ. συνηθέστ. **βάζω τετάρτη**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας